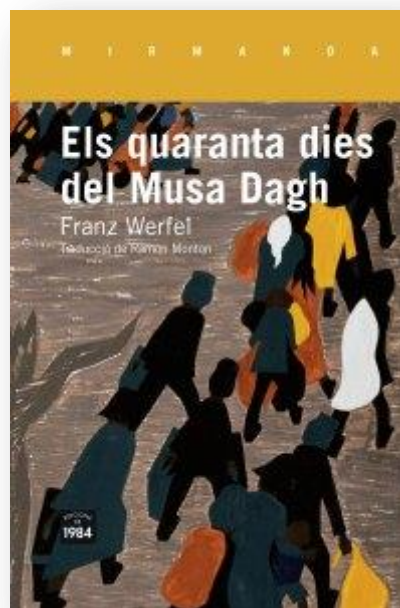

Núria Cadenes / Llibreria Tres i Quatre

Hi ha llibres que deixen senyal, i aquest n'és un: *Els quaranta dies del Musa Dagh*, de **Franz Werfel**. És una novel·la de desesperació i de ràbia, però també de dignitat. De resistència. D'atmosferes. De personatges inoblidables.

Quan algú gose afirmar que la literatura no serveix per a res, plantifiqueu-li al davant aquest relat estremidor: la memòria del genocidi armeni, el que van voler esborrar de la història, hi ha quedat gravada de forma magistral.

Estremeix llegir-la. I estremeix saber que aquesta mateixa novel·la passava de mà en mà entre els jueus captius al gueto de Varsòvia.

«—Jo sóc una dona —des de les primeres paraules, aquella veu potent va imposar el silenci general—. Sóc una dona i parlo en nom de totes les dones que hi ha aquí. He patit molt! El meu cor ha mort moltes vegades, fins al punt que fa temps que la mort em resulta indiferent. No la penso pas mirar, quan vingui. Però no estic disposada a morir en la humiliació, no vull morir en un camí i podrir-me enmig d'un camp, jo no!»

Els quaranta dies del Musa Dagh, Franz Werfel. Trad. Ramon Monton